

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor privind găzduirea, organizarea și finanțarea Conferinței Plenipotențiarilor a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor privind găzduirea, organizarea și finanțarea Conferinței Plenipotențiarilor a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.254 din 03.08.2021 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D686 din 03.08.2021.

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul are ca obiect ratificarea Acordului între Guvernul României și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor privind găzduirea, organizarea și finanțarea Conferinței Plenipotențiarilor a Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor.

Acordul reprezintă o înțelegere internațională bilaterală, care, prin obiectul de reglementare, intră sub incidența prevederilor Legii nr.590/2003 privind tratatele.

2. Menționăm faptul că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară **existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului**, care pune în pericol **un interes public**” (Decizia nr.1008/2009). Totodată, Curtea „a statuat în mod constant că situațiile

extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. (...) Pentru a fi pe deplin respectate exigențele art.115 alin.(4) din Constituție, Guvernul trebuie să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că **nu exista vreun alt instrument legislativ** ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative” (Decizia nr.919/2011). „**Inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare** (...) constituie, în mod evident, o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență” (Decizia nr.258/2006).

Totodată, Curtea a reținut că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât, însă, asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative” (Decizia nr.255/2005).

De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare” (Decizia nr.421/2007).

În raport cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, conform căroră Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, **preambulul** ordonanței de urgență trebuie să cuprindă prezentarea elementelor de fapt și de drept în susținerea situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care impun recurgerea la această cale de reglementare.

4. Semnalăm că, pentru **justificarea ratificării Acordului prin ordonanță de urgență, nu poate fi invocat art.1 lit.(f) din Legea nr.590/2003** privind tratatele, așa cum se precizează în Nota de fundamentare, și aceasta deoarece norma menționată conține definiția pe care legiuitorul român a dat-o situației în care exprimarea consimțământului părții române de a deveni parte la un instrument juridic internațional se realizează prin ratificare. Potrivit prevederilor Legii nr.590/2003 privind tratatele **numai instrumentele juridice**

internaționale prevăzute în mod expres la art.19 alin.(3) pot fi supuse spre ratificare prin ordonanță de urgență. Având în vedere faptul că din Nota de fundamentare, dar nici din preambul, nu rezultă în mod clar faptul că Acordul se încadrează într-una dintre situațiile precizate la art.19 alin.(3), trebuie să se indice temeiul juridic care impune ratificarea Acordului prin ordonanță de urgență. Prin urmare, este necesar ca, atât în cuprinsul **Notei de fundamentare**, cât și în cuprinsul **preambulului**, să se facă referire, **în mod expres**, la **articolul, alineatul, litera/literele din Legea nr.590/2003 care justifică adoptarea prezentei ordonanțe de urgență.**

5. Sub rezerva celor menționate, formulăm următoarele propuneri și observații:

5.1. Potrivit normelor de tehnică legislativă, titlul proiectului trebuie să cuprindă denumirea corectă și completă a instrumentului juridic ce urmează a fi ratificat. Prin urmare, este necesară inserarea, în finalul **titlului**, a expresiei „(București, România, 26 septembrie-14 octombrie 2022), semnat la Geneva, la 30 iunie 2021”. Observația este valabilă, în mod similar, și pentru **art.1.**

5.2. Pentru un spor de rigoare în redactare, termenul „Memorandum-ului”, din cuprinsul **primului paragraf al preambulului**, trebuie redat sub forma „Memorandumului”. Observația este valabilă pentru toate situațiile din cuprinsul proiectului.

Totodată, pentru evitarea repetării informației, este necesară eliminarea sintagmei „din anul 2022”, din finalul **paragrafului al doilea.**

La **paragraful al cincilea**, este necesară revederea expresiei „poziționarea României ca actor principal”, deoarece termenul „actor” nu este unul juridic. Precizăm că, atât dreptul intern, cât și dreptul internațional folosesc noțiunea de „subiect de drept”.

Pentru un plus de rigoare în exprimare, sintagma „cu statele vecine spațiului Uniunii Europene”, utilizată în **paragraful al șaselea**, trebuie redată sub forma „cu statele vecine **care nu sunt membre ale Uniunii Europene**”.

La **paragraful al șaptelea**, este necesară eliminarea conjuncției „și” din expresia „la nivel mondial și cu participare numeroasă”.

Având în vedere faptul că proiectul este supus avizării în luna august, este necesară revederea expresiei „care va începe în luna iulie”, utilizată în **paragraful al optulea.** De asemenea, pentru folosirea unui limbaj juridic specific dreptului internațional, este necesar ca sintagma „ratificarea unui astfel de document” să fie reformulată, astfel: „ratificarea unui astfel de **instrument juridic internațional**”.

Semnalăm faptul că, **prin ratificare**, Acordul **nu se transpune** în legislația internă. Ratificarea reprezintă modalitatea prin care partea română își exprimă consimțământul de a-și asuma drepturile și obligațiile din cuprinsul unui instrument juridic internațional la a cărui negociere și semnare a participat. Prin urmare, expresia „Având în vedere faptul că netranspunerea în dreptul intern”, din debutul **paragrafului al zecelea**, trebuie reformulată, după cum urmează: „Având în vedere faptul că prin **neratificare**”.

Pentru utilizarea unui limbaj juridic specific dreptului internațional, expresia „angajamentelor luate de România”, din finalul **paragrafului al unsprezecelea**, trebuie redată sub forma „angajamentelor **asumate** de România”.

5.3. Pentru un plus de rigoare normativă și pentru evitarea echivocului este necesară completarea prevederilor **art.2 alin.(1)**, în sensul de a se menționa ce se întâmplă cu acele cheltuieli care sunt în „sarcina altor instituții sau autorități publice”. Completarea este necesară deoarece, prin proiect, **numai** Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații **este autorizată**, „**să efectueze cheltuielile** necesare ducerii la îndeplinire a obligațiilor prevăzute în Acord”.

La **alin.(2)**, pentru o exprimare consacrată în actele normative, expresia „se suportă din bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității...” trebuie redată sub forma „se suportă din bugetul Autorității...”.

5.4. Potrivit normelor de tehnică legislativă, Acordul care însoțește proiectul trebuia ștampilat pe fiecare pagină, iar pe ultima pagină trebuia să se găsească, sub semnătura persoanei autorizate, mențiunea „Conform cu originalul”.

5.5. Deși asupra textului Acordului nu se mai poate interveni, acesta fiind semnat, semnalăm că, la **clauza finală protocolară** a exemplarului în limba română, potrivit regulii alternatului, sintagma „în limbile engleză și română”, trebuia să fie redată sub forma „în limbile română și engleză”.

PREȘEDINTE

Florița IORDACHE

București
Nr.638/4.08.2021